

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

**ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

3. јун 2009.

На основу чл. 265. ст.1. у вези чл. 46. ст.2. тач.3. Законика о кривичном поступку, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

МИЛАНА ШПАНОВИЋА, рођен 08.10.1960.године у Новској, држављанин Републике Србије, трговац, настањен у Челареву, неосуђиван,

ШТО ЈЕ:

У временском периоду од почетка октобра месеца 1991. године до краја јануара месеца 1992.године, у просторијама затвора у Старој Градишки, у Републици Хрватској у саставу тадашње Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (СФРЈ), као припадник Територијалне одбране (ТО) Српске Аутономне Области (САО) Крајине, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је тада постојао, а није имао карактер међународног сукоба, између Југословенске Народне Армије (ЈНА) у чијем су саставу биле јединице ТО САО Крајине и добровољачки састави с једне стране, и хрватских оружаних формација у чијем су саставу биле јединице Министарства унутрашњих послова (МУП) Хрватске, Збора народне гарде (ЗНГ) и добровољци с друге стране, противно чл.3. ст.1. тач.1. и ст.2. тач.а), чл.4. ст.1. и чл. 27. ст.1. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/50), чл.4. ст.1. и ст.2. тач.а) и чл.13. ст.2. Допунског Протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба од 12.08.1949. године (Протокол II), („Службени лист СФРЈ“, Међународни уговори бр.16/78) према цивилним лицима која не учествују у непријатељствима, а противзаконито су затворена и лишена слободе у вези оружаног сукоба и налазе се у власти једне стране у

сукобу, према којима се мора поступати у свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на етничкој припадности и који морају бити заштићени од сваког насиља или застрашивања, окротно поступао, вршио њихово мучење и телесно повређивање, тако што је:

- неутврђеног дана у јануару месецу 1992.године, најпре наредио оштећеном (општ.) Богуновић Ђури да се изује и стојећи на прстима, чело окрене према зиду, а затим му почео гулити главу о зид повлачећи је горе – доле, након чега му је угурао шаку у уста чупајући му зубе и десни, полозивши му притом више зуба доње вилице, а потом га ударао по телу ногом обувеном у ципелу;

заједно са НН мушким лицем:

- дана 18.10.1991.године, најпре наредили општ. Филиповић Луки да стави руке на леђа, рашири ноге и стане лицем према зиду, након чега га је окривљени (окр.) почео тући ланцем, а НН лице пендреком, по телу, окр. му затим ударио шамар, а онда су га обојица ухватили рукама за косу и више пута му ударили главу о зид,

- у два одвојена дана, у наведеном временском периоду, наредили општ.Квочић Јосипу да стави руке на леђа, рашири ноге и главу ослонити о зид, а затим га почели ударати ногама обувени у ципеле, један с једне, а други са друге стране тела, све док није пао на под, потом га газили по телу, а када се по њиховом наређењу придигао и заузео првобитни положај, наставили да га туку на исти начин, при чему је два пута падао и два пута се дизао, што се поновило још једном приликом, једног од следећих дана, на који начин је поменути оштећенима, припадницима хрватске националности наносио велике патње, повреде телесног интегритета и здравља,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. ст.1.

Кривичног закона Савезне Републике Југославије (КЗ СРЈ).

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред тим судом закаже и одржи главни јавни претрес, на који да се позову:

I - Тужилац за ратне злочине.

II - Оптужени: Милан Шпановић.

III - Бранилац оптуженог.

IV- Законски заступник иза пок. Филиповић Луке

V – Сведоци оштећени:

VI – Сведоци:

Образложење

Постојање кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ, у време, на месту и на начин како је то приказано у изреци оптужнице и кривична одговорност окр. за извршење овог кривичног дела, утврђује се резултатима спроведене истраге.

Из резултата спроведене истраге произилази основ за закључак да је у јесен 1991.године, на подручју тога дела Хрватске у тадашњој СФРЈ, постојао оружани сукоб између снага ЈНА, у чијем су саставу биле јединице ТО САО Крајина и добровољачки састав с једне стране и хрватских оружаних формација у чијем су саставу биле јединице МУП-а Хрватске, ЗНГ и добровољци са друге стране.

Овај сукоб није имао карактер међународног сукоба, пошто је Република Хрватска од међународне заједнице призната као самостална држава током 1992.године.

Из списка предмета произилази да је окр. као припадник ТО САО Крајине, чинио једну од страна у конкретном сукобу.

Крајем септембра и почетком октобра 1991.године, сви оштећени, становници села Боровац у општини Новска, су у вези поменутог оружаног сукоба, истерани из својих кућа и одведени у затвор у Старој Градишки, где су боравили до краја јануара месеца 1992.године, када су размењени или пуштени. За све то време, пуну власт над њима имали су припадници ТО САО Крајине, међу којима и окр., а истовремено су били и у обавези да се у поступању према њима, придржавају правила Међународног ратног права.

Наиме, опуномоћеници влада земаља заступаних на Дипломатској конференцији одржаној у Женеви од 21.4. до 12.8.1949.године у циљу израде Конвенције о заштити грађанских лица за време рата, споразумели су се и обавезали на поштовање Конвенције у свакој прилици. Члановима 3, 4 и 27 исте, предвиђено је, да је у случају оружаног сукоба који нема карактер међународног сукоба и који избије на територији једне од високих страна уговорница, свака страна у сукобу дужна да према лицима која непосредно не учествују у непријатељствима поступа у свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације. У том циљу забрањено је према таквим лицима

која се налазе у власти једне од страна у сукобу, наношење повреда телесног интегритета и здравља, вршење мучења, насиља и застрашивања.

Из поменутог Допунског протокола, и то из чл.4. и 13., произилази да цивилно становништво ужива посебну заштиту у смислу међународног хуманитарног права и да је према цивилима забрањено вршење насиља и то над њиховим животом, здрављем, физичким или менталним благостањем, као и било који облик телесног кажњавања.

Међутим, окр. таква њихова права није поштовао, већ је кршећи одредбе наведене Конвенције и Допунског протокола, према општ. окротно поступао и мучио их на описани начин, наносећи им велике патње, телесни и душевни бол.

Имајући у виду да су радње описане поменутом Конвенцијом и Допунским протоколом уз исту, инкриминисане и домаћим законодавством након ратификације, окр. је на представљени начин извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ, које дело спада у кривична дела против човечности и међународног права.

Урачуњљивост окр. ни на који начин није доведена у сумњу.

Ово кривично дело окр. је учинио са директним умишљајем, јер је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а имао је и сазнања о томе у односу на кога се ово кривично дело врши.

Имајућу у виду напред изнето, налазим да прикупљени подаци који се односе на кривично дело и оптуженог као извршиоца истог, пружају довољно основа за подизање ове оптужнице.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић